

בעניין: השחקנית שי אלמלח, ת.ז. 217225622
(להלן: "השחקנית" או "המבקשת")

- נ ג ד -

המשיבה: מועדון הכדורגל מכבי כשרונות חדרה, ע"ר 580438745
(להלן: "המשיבה" או "מכבי חדרה" או "הקבוצה המעבירה")

ה ח ל ט ה

לפניי הליך שנפתח ביום 19/7/2026 לבקשת השחקנית שי אלמלח, בעניין הפיצוי בגין קידומה ואימונה של השחקנית, עובר למעברה מן הקבוצה המעבירה לקראת עונת המשחקים 2026/27.

השחקנית עותרת לשחרורה ללא כל תמורה או בפיצוי סמלי בלבד, בטענה כי המשיבה לא השביחה אותה, כי השקעתה בה הייתה מינורית ונופלת מהוצאותיה ומהוצאות הוריה, וכי שכרה שולם באיחורים ניכרים ובאופן חלקי. מנגד, טוענת המשיבה כי דין הבקשה להידחות על הסף מחמת קיומו של הסכם העסקה בתוקף לעונת 2026/27 מכוח מימוש אופציה, ולחלופין כי היא זכאית לסך של 42,000 ₪.

אקדים ואומר כי השחקנית במלוא בקשתה, והמשיבה בחלק מתגובתה, השתיתו את טענותיהם על מסגרת נורמטיבית שאינה חלה עוד, אך כפי שיפורט בהחלטתי להלן, נדמה כי לא מקרית הטעות המשותפת, שכן בחינת התקנונים הרלוונטיים לעניינו מעלות מספר סתירות ו/או חוסרים, אשר מעידים כי הליך הסדרת התקנונים טרם הושלם.

עם זאת, מכיוון שעליי לפסוק על פי הדין העומד בפניי, ההכרעה שלהלן ניתנת לפי תקנון מעמד והעברות שחקניות כדורגל (להלן: "התקנון" או "תקנון המעמד"), אשר תחילתו ביום 8/7/2025, והוא החל על כל מעבר של שחקנית ממועד זה ואילך, ועל כן חל גם בנוגע לבקשת השחקנית, והכל תוך התייחסות להוראות הרלוונטיות גם בתקנונים האחרים של ההתאחדות לכדורגל, ובכלל זאת תקנון רישום – כדורגל נשים (להלן: "תקנון רישום") הכל כפי שיפורט להלן.

העובדות הרלוונטיות לעתירה

1. השחקנית ילידת 11/5/2008. סעיף 2 לתקנון המעמד, מגדיר "שחקנית בגירה" כשחקנית שמלאו לה 17 שנים ומעלה, ו"שחקנית קטינה" כשחקנית שטרם מלאו לה 17 שנים. השחקנית היא אפוא "שחקנית בגירה" החל מיום 11/5/2025, ובמועד פקיעת ההסכם, במועד פתיחת ההליך ובמועד המעבר נשוא ההליך כאחד – בת 18. ההוראות שעניינן מעבר שחקנית קטינה אינן חלות עליה.
2. המשיבה היא מועדון כדורגל נשים, שקבוצתו הבוגרת משחקת בליגת העל לנשים, ולצדה קבוצות נעורות. נתון זה לא עמד במחלוקת.
3. על אף שנתוני הופעותיה של השחקנית בשורות הקבוצה הינם נתון משמעותי להחלטה, אף צד לא צירף נתונים אלו לטיעונו. על כן, ובהתאם להוראות סעיף 35 לתקנון המעמד, שלפיו "הקבוצות בהן שיחקה השחקנית ומשך הזמן בו שיחקה השחקנית בכל קבוצה ייקבעו בהתבסס על רישומי ההתאחדות", מתבססת החלטתי על רישומי אתר ההתאחדות לכדורגל, המהווים ראיה לנתונים אלה.
4. כמו כן, אף אחד מן הצדדים לא צירף לכתבי טענותיו תצהיר תומך, בניגוד להוראות סעיף 39(3) לתקנון המעמד כהגדרתו לעיל, ואף בניגוד להוראות סעיף 12(ב)5(ד) לתקנון הרישום עליו התבססו הצדדים, ועל כן החלטתי תבסס אך ורק על נתונים אובייקטיביים הניתנים להוכחה עצמאית, גם בלא תצהיר. יתר טענותיהם העובדתיות של הצדדים, בהיעדר תצהיר כאמור, מקבלות בזאת משקל אפסי ולא יהוו שיקול.

5. מרישומי ההתאחדות שהובאו בפניי עולה כי השחקנית הייתה רשומה בשורות המשיבה בארבע עונות משחקים רצופות – 2022/23, 2023/24, 2024/25 ו-2025/26. בשתי העונות הראשונות שיחקה בקבוצות הנערות של המשיבה, וכבר מפתחת עונת 2024/25, בהיותה כבת 16 שנים ו-4 חודשים, שולבה בקבוצתה הבוגרת בליגת העל לנשים – היא הליגה הבכירה בכדורגל הנשים בישראל.

6. בכתב טענותיה טענה השחקנית כי שיחקה אצל המשיבה כבר מעונת 2015/16. המשיבה עצמה – שהיא הנהנית מכל עונה נוספת – לא טענה לכך, ולא הובאה בפניי כל אסמכתה רישומית לתקופה מוקדמת זו. מניין עונות האימון ייעשה אפוא לפי ארבע העונות שלעיל.

7. ביום 10/3/2024, בהיותה כבת 15 שנים ועשרה חודשים, נחתם בין השחקנית לבין המשיבה "טופס הסכם שחקניות עונת 2024/2025". בסעיף 5(א) להסכם נקבע כי ההסכם נערך לעונות המשחקים 2024/2025 ו-2025/2026, מיום 1/8/2024 ועד ליום 31/5/2026. בסעיף 5(ב) נקבע:

"בתום תקופת ההסכם רשאי המועדון להאריכו בעונה נוספת"

8. אציין תחילה, במאמר מוסגר כי נדמה שההסכם נערך בניגוד להוראות סעיף 11(א) לתקנון בקרת תקציבים – ליגת הנשים (להלן: "תקנון הבקרה"), אשר אלו הוראותיו:

"ההסכם שבין קבוצה לשחקנית ייערך על גבי טופס הסכם שחקניות בנוסח הקבוע בנספח א'...; הצדדים רשאים להוסיף תנאים משלימים אשר ישמשו תוספת לנוסח הקבוע; את התוספת יש לצרף כנספח להסכם וזאת בתנאי שהתוספת לא תחרוג או לא תעמוד בסתירה לסעיף מסעיפי ההסכם ולסעיף מסעיפי תקנון זה"; (ההדגשות הוספו, ש.ח.).

9. ההסכם שהוצג בפניי, מציג מסמך המעוצב כמו טופס הסכם השחקניות, אך בו נעשו שינויים בגוף ההסכם, ולא בנספח כנדרש, וחלק מן השינויים הם כאלו הסותרים את סעיפי טופס ההסכם כנוסחו בעת ההיא – הכל בניגוד להוראות סעיף 11(א) הנ"ל.

עם זאת, בכובעי כפוסק במוסד למעמד השחקנית, אין בסמכותי ואינני נדרש להכריע בנוגע לחוקיותו של ההסכם (להבדיל מתקופה), על אחת כמה וכמה בהיעדר טענה בעניין מצד מי מהצדדים, אך היות ההסכם כזה שנראה על פניו כנוגד את תקנון הבקרה, גם אם בהוראה טכנית, הינו שיקול בהחלטתי זו בכל הנוגע להתנהלות הצדדים – גם אם שיקול משני.

10. התמורה שנקבעה בהסכם: 10 תשלומי שכר חודשי בסך 1,500 ₪, מענק חתימה בסך 4,000 ₪ ודמי נסיעות בסך 300 ₪ לחודש – ובסך הכול 22,000 ₪ לעונת 2024/25. בסעיף 9(ב) נקבע כי בעונת 2025/2026 יעמוד השכר על 1,800 ₪ לחודש, ובסעיף 9(ג) נקבע כי אם יוארך ההסכם יעמוד השכר על 2,500 ₪ לחודש.

11. אבהיר כי אין מדובר ב"הסכם הכשרה" כמשמעו בתקנון, אלא בהסכם העסקה שנערך על גבי טופס הסכם שחקניות שלפי תקנון בקרת תקציבים – נשים. משכך אין תחולה לסעיף 16 לתקנון המעמד, השולל מעבר של שחקנית קטינה הקשורה בהסכם הכשרה; וממילא, במועד פקיעת ההסכם הייתה השחקנית בגירה.

12. בסעיף 9(א) להסכם, תחת הכותרת "הוראות משלימות", נקבע:

"דמי העברת השחקנית לקבוצה בישראל, יעמוד על סך דמי ההשבחה כפי שנקבעו ע"י הוועדה למעמד השחקן ביום העברת השחקנית, בתוספת 10,000 ש"ח שישולמו ע"י הקבוצה הקולטת."

גם הוראה משלימה זו, כאמור, לא צורפה כנספח נפרד להסכם, אלא הודפסה על גבי הטופס עצמו.

13. כפי שעולה מכתבי הטענות של הצדדים, אין מחלוקת כי ביום 23/1/2025 נפצעה השחקנית בברך, וכי הפציעה השביתה אותה לתקופה ממושכת – לטענת השחקנית עד ליום 4/12/2025 – וטענה זו עולה בקנה אחד עם רישומי ההתאחדות: משחקה האחרון בעונת 2024/25 נערך ביום 23/1/2025, ומשחקה הראשון בעונת 2025/26 נערך ביום 4/12/2025 בדיוק.

14. המשיבה צירפה אישור מאת "פיזיובאלנס בע"מ" מיום 27/7/2026, ולפיו השחקנית עברה במרכזיה סדרת טיפולי פיזיותרפיה בין 26/1/2025 לבין 21/7/2025, וכי התשלום עבורם שולם על ידה. לאישור לא צורפו חשבוניות או כל אסמכתה לסכום ששולם בפועל.

15. גם בהיעדר תצהיר תומך מטעם הצדדים, יש בידי לקבוע קביעות עובדתיות מתוקף המסמכים שצורפו, בנוגע לציר הזמנים בתום עונת 2025/26, וזאת כדלקמן:

א. ביום 31/5/2026 פקעה התקופה הקצובה של ההסכם, כאמור בסעיף 5(א) לו;

ב. ביום 7/6/2026, בשעה 11:52 – שבעה ימים לאחר פקיעת ההסכם – שלח מנכ"ל המשיבה, מר אברתי אברהמי, לשחקנית הודעת WhatsApp שאליה צורף מסמך "מימוש אופציה". המסמך שצורף נושא תאריך מאוחר יותר, 9/6/2026, ולפער זה לא ניתן כל הסבר;

ג. במסמך הודיעה המשיבה על מימוש זכותה להאריך את ההסכם לעונת 2026/2027, מיום 1/8/2026 ועד ליום 31/5/2027, בשכר של 2,500 ₪ לחודש. בסעיף 5 למסמך נכתב במפורש: **"אישור הרשות: הארכה זו כפופה לאישור הרשות לבקרת תקציבים של ההתאחדות לכדורגל"**;

ד. ביום 19/7/2026 הגישה השחקנית את בקשתה שלפניי.

16. לא הובאה בפניי כל ראיה בדבר אישור הרשות לבקרת תקציבים להארכה, ואף לא נטען כי אישור כזה התבקש או ניתן. כמו כן, אף אחד מן הצדדים לא הצביע על קבוצה קולטת. השחקנית טענה, ללא אסמכתה ו/או פירוט, כי ההצעות שבידיה הן מקבוצות מאותה ליגה שבה משחקת המשיבה.

טענות השחקנית

17. לטענת השחקנית, המשיבה לא השביחה אותה כלל: השקעתה בה, המסתכמת לשיטתה בכ-25,000 ₪, אינה עולה על המינימום הנדרש לקיום פעילות, ואף נופלת מהוצאותיה שלה ושל הוריה בגין נסיעות, טיפולים פיזיותרפיים והגעה לאימונים.

18. עוד נטען כי במהלך עונת 2025/26 לא שולם שכרה באופן רציף, כי היו חודשים שבהם לא קיבלה שכר כלל, וכי תשלומים בוצעו רק לאחר פניות חוזרות. עם זאת, השחקנית לא פירטה אילו חודשים ואילו סכומים, ולא צירפה תלושים או אסמכתאות, וכאמור – לא גיבתה טענותיה בתצהיר.

19. משפטית נסמכת השחקנית על סעיף 12(ב)(2)(5)(ב)(1)-(2) לתקנון הרישום, ולפיו רצפת הפיצוי הטבלאית מותנית בכך שהקבוצה המעבירה הציעה לשחקן הסכם העסקה בתנאים הקבועים בתקנון והשחקנית סירבה. עוד היא מפנה להחלטות המוסד בעניין רוני פלד, בעניין יסמין לצרוס ובעניין חן נינט אלחדד.

טענות הקבוצה המעבירה

20. טענתה המרכזית של המשיבה היא טענת סף: לטענתה, בין הצדדים קיים הסכם העסקה בתוקף, שהוארך כדין לעונת 2026/27 מכוח סעיף 5(ב) להסכם; ומשכך, לפי סעיף 19 לתקנון המעמד, השחקנית "תחת חוזה ואינה יכולה להגיש בקשה זו".

21. לחלופין, טוענת המשיבה כי "בהתאם לתקנון החדש שאושר בהנהלת ענף הכדורגל נשים" עומדים דמי ההשבחה על 8,000 ₪ לכל שנת פעילות מלאה – 32,000 ₪ בגין ארבע עונות – ובתוספת 10,000 ₪ לפי סעיף 9(א) להסכם, סך הכול 42,000 ₪. המשיבה אינה מפרטת מהו אותו "תקנון חדש" ואינה מפנה לסעיפי תקנון המקנים לה את הפיצוי הנטען.

22. לגופם של דברים טוענת המשיבה כי השקיעה בשחקנית סכומים נכבדים, ובכללם 36 טיפולי פיזיותרפיה בעלות של כ-15,000 ₪; כי היא זו שדירגה והשביחה את השחקנית "משחקנית אפורה בליגה לנערות" ועד לשיתופה בקבוצה הבוגרת בליגת העל לנשים; וכי מדובר בשחקנית הנמנית על סגלי נבחרות ישראל. עוד היא עותרת לחייב את השחקנית בהוצאות לדוגמה בגין הגשת בקשה טורדנית.

דיון

23. המסגרת הנורמטיבית: על המעבר נשוא הליך זה חל תקנון המעמד כהגדרתו לעיל, אשר לפי סעיף 4 לו:

"תחילתו של תקנון זה החל מיום י"ב בתמוז, תשפ"ה (8 ביולי 2025). הוראות תקנון זה יחולו על מעבר של שחקנית רק החל ממועד זה".

24. ההליך שלפניי נפתח ביום 19/7/2026 – למעלה משנה לאחר מועד התחילה, ועל כן הוראות תקנון זה הן החלות עליו.

25. **היחס שבין תקנון המעמד לבין תקנון הרישום:** עיון בתקנון הרישום מלמד כי הוא מוסיף וכולל, עד היום, פרק העברות שלם – ובכללו טבלת העברות, מדרגות פיצוי לפי ליגת הקבוצה הקולטת, פטורים מפיצוי לפי גיל, ואמות מידה להפעלת שיקול דעתם של הפוסקים.

הוראות אלה אינן מתיישבות עם תקנון המעמד, ובחלקן עומדות בסתירה חזיתית לו. המחוקק התקנוני ראה קושי זה מראש, וקבע בסעיף 3(ב) לתקנון המעמד הוראת הכרעה מפורשת:

"אין בתקנון זה כדי לגרוע מהוראות תקנון הרישום בעניין תהליך הרישום (פרוצדורה) של שחקנית, או מהוראות אחרות בתקנון הרישום החלות על שחקנית. ככל שישנה סתירה בין תקנון זה לבין הוראות תקנון הרישום בעניינים הנוגעים למעבר של שחקנית בין קבוצות – הוראות תקנון זה יגברו."

26. הוראה זו חלה במלוא עוצמתה על עניינינו. פרק 4 לתקנון המעמד, שעניינו פיצוי בגין קידום ואימון, אינו נספח צדדי למעבר אלא חלק בלתי נפרד ממנו: הזכאות לפיצוי קמה מכוח עילת המעבר עצמה (סעיף 22 לתקנון), סעיף 1 לתקנון המעמד מגדיר את מטרתו ככוללת הסדרת הפיצוי, וסעיף 3(א) קובע כי הוראותיו חלות על מעבר של שחקנית בין קבוצות.

הפיצוי הוא, אפוא, "עניין הנוגע למעבר של שחקנית בין קבוצות", ובכל סתירה בינו לבין תקנון הרישום נשים – יד תקנון המעמד על העליונה.

27. אקדים ואומר, כי בבחינת מכלול התקנונים הנוגעים לכדורגל הנשים עולה הרושם כי במהלך המבורך של חידוש התקנונים ועדכוןם – מהלך חשוב וראוי כשלעצמו – לא ניתנה התייחסות לכל הדרוש התייחסות, ולא הוסדר כל שנדרש הסדרתו.

ודוק. הוראות שהוחלפו נותרו על כן בתקנון הרישום נשים מבלי שבוטלו או תוקנו; הפניות הדדיות בין התקנונים יוצרות מעגליות; ובמקומות אחדים קיימות שתי הוראות שאינן יכולות לדור בכפיפה אחת.

נדמה כי מלאכת הסדר התקנונים טרם הושלמה, ומן הראוי שהגורמים המוסמכים ייתנו דעתם על כך. עם זאת, כאמור בפתיחת להחלטתי זו, אני נדרש לפסוק בהתאם לדין שבפניי, ואת הסתירות שנתגלו אכריע לפי הוראת סעיף 3(ב) לתקנון המעמד, כמפורט להלן בכל אחד מן ההקשרים הרלוונטיים.

28. אין תחולה, אפוא, לסעיף 12(ב)(2)(5) לתקנון הרישום שעליו נסמכת השחקנית – סעיף העוסק בשחקן בגילאי 21 עד 24, ואשר ממילא אינו חל על העברת שחקניות.

29. אף אין תחולה לטבלת ההעברות בליגות נשים ולאמות המידה שיושמו בהחלטות שאליהן הפנתה השחקנית (רוני פלד, יסמין לצרוס וחרן נינט אלחדד) שכולן ניתנו לפי המשטר הקודם, שהוחלף.

אבהיר כי טבלת ההעברות והוראותיה הנלוות לא בוטלו מתקנון הרישום נשים, והן מופיעות בו עד היום. בכך מתקיימת סתירה בין שני התקנונים: תקנון הרישום נשים מורה לקבוע את הפיצוי לפי הטבלה שבו, ואילו תקנון המעמד קובע נוסחה אחרת לחלוטין. הסתירה מוכרעת לפי סעיף 3(ב) לתקנון המעמד – הוראות תקנון המעמד גוברות, והטבלה אינה חלה עוד על מעבר שנעשה מיום 8/7/2025 ואילך.

30. שינוי המשטר אינו טכני. סעיף 38(4) לתקנון המעמד קובע כי החלטת המוסד "תיעשה אך ורק בהתאם לאופן חישוב הפיצוי כפי שנקבע בתקנון זה ועל פי הסכומים הנקובים בתוספת הראשונה", וכי – למעט בנסיבות חריגות ביותר ויוצאות דופן, לפי פניית הקבוצה הקולטת ובהחלטה מנומקת להפחתה – "המוסד למעמד השחקנית אינו מוסמך לנקוט באופן חישוב אחר או לסטות מן הסכומים שנקבעו בתוספת הראשונה".

31. נמצא כי שיקול הדעת הרחב שאפיין את הפסיקה הקודמת בתחום זה – ובכללו שקילת השקעת הקבוצה, מעמדה המקצועי של השחקנית, התועלת לקבוצה הקולטת והתנהלות הצדדים – הוחלף בנוסחה סגורה. משמעות הדבר לענייננו מרחיקת לכת: מרבית טענות הצדדים, משני עברי המתנס, אינן רלוונטיות עוד.
- אף כאן ניצבות ההוראות זו מול זו: סעיף 12 לתקנון הרישום נשים מורה לפוסקים לפעול "ככל שייראה להם צודק ונכון, בנסיבות העניין", ומונה אמות מידה שעליהן תתבסס החלטתם – ואילו סעיף 38(4) לתקנון שולל מן המוסד כל שיקול דעת בקביעת הסכום. מכוח סעיף 3(ב) לתקנון גובר האחרון, ואיני רשאי להפעיל את אמות המידה שבתקנון הרישום נשים, אף שלא בוטלו.
- אציין במאמר מוסגר, כי אינני סבור שנכון לנטרל שיקול דעתו של המוסד למעמד השחקנית, עד כמעט הפיכתו למחשבון בלבד, ולשיטתי הדבר טעון מחשבה נוספת, אך זו נסוגה לעומת הוראה תקנונית מחייבת ומאושרת.
32. כך, טענות המשיבה בדבר עלות טיפולי הפיזיותרפיה, בדבר "דירוגה" של השחקנית ובדבר השקעתה בהכשרתה – אין להן מקום בנוסחה. וכך גם טענות השחקנית בדבר שכר נמוך, אי-סדרים בתשלומי, הוצאות ההורים והיעדר הישגים – אף להן אין מקום בנוסחה. איני נדרש, אפוא, להכריע בהן, ואף אזכיר כי כל הטענות הללו, משני צידי המתנס, לא הוכחו כלל.
33. **מהות ההליך וזהות החייב:** מכתב פתיחת ההליך מיום 20/7/2026 מפנה לסעיף 12(ב) לתקנון הרישום ומכנה את ההליך "הליך מותנה".
- דא עקא, סעיף 39(8) לתקנון קובע במפורש כי **"על הליך בפני המוסד למעמד השחקנית לפי תקנון זה לא יחולו הוראות סעיף 12.ב לתקנון הרישום בעניין הליך הגשת בקשה למוסד למעמד השחקנית"**.
34. גם כאן מתקיימת סתירה: תקנון הרישום קובע כי "כל הוראות סעיף 12 לתקנון הרישום בעניין המוסד למעמד השחקן יחולו", ואילו סעיף 39(8) לתקנון מחריג מפורשות את סעיף 12.ב לעניין הליך הגשת הבקשה. הסתירה מוכרעת לפי סעיף 3(ב) לתקנון לטובת ההסדר הדיוני החדש שבסעיף 39 לתקנון.
- אעיר, כי מנגד – המוסד למעמד השחקנית עצמו מוגדר בסעיף 2 לתקנון בהפניה לאותו סעיף 12 לתקנון הרישום, כך שתקנון המעמד שואב את עצם קיומו של המוסד מהוראה שהוא עצמו מחריג בחלקה. אף זו דוגמה למלאכה שטרם הושלמה, ואין בה כדי לגרוע מן ההכרעה שלעיל.
35. על פניו, הגם שאין הוראה מפורשת בעניין – נראה כי אין עוד, בהעברת שחקניות, "הליך מותנה" ו"הליך מוחלט". נדמה כי גם עניין זה טעון הסדרה תקנונית, שכן קיימות הוראות תקנוניות המראות כי מטרת מתקין התקנון הייתה שינוי משטר ההעברות (וכך, בין היתר, באו לעולם הוראות סעיפים 20(ב) ו-27 לתקנון המעמד), אך מנגד – שלילת הזכות לויתור על מעבר שחקנית עקב שווי הפיצוי שנפסק, הינה פעולה שיש לבצע במפורש ובמסודר.
36. לשינוי זה שלוש תוצאות מעשיות, המייתרות את עיקר המחלוקת שבין הצדדים:
- א. **החבות אינה על השחקנית.** סעיף 25 לתקנון המעמד קובע כי החבות לשלם פיצוי בגין קידום ואימון "חלה על הקבוצה הקולטת של השחקנית – ולא על השחקנית עצמה";
- בנקודה זו הסתירה חזיתית: תקנון הרישום קובע כי הקבוצה המעבירה זכאית לקבל פיצוי "מהקבוצה הקולטת, או מהשחקנית עצמה", ואילו סעיף 25 לתקנון המעמד קובע במפורש את ההפך – כי החבות אינה חלה על השחקנית.
- שתי ההוראות אינן יכולות לדור בכפיפה אחת, ומכוח סעיף 3(ב) גוברת הוראת סעיף 25. זו גם התוצאה המתחייבת מתכליתו של תקנון המעמד, שנועד להסיר מהשחקנית את הנטל הכספי הכרוך במעברה.
- ב. **התשלום אינו תנאי למעבר.** סעיפים 20(ב) ו-27 לתקנון המעמד קובעים כי תשלום הפיצוי על ידי הקבוצה הקולטת "אינו מהווה תנאי לרישומה" של השחקנית בקבוצה אחרת, ואינו תנאי למעברה;
- ג. **אין "בחירה" של השחקנית.** ממילא אין השחקנית נדרשת לקבל או לדחות את קביעתי, ואין היא נותרת בשורות המשיבה אם לא ישולם הפיצוי.

נמצא כי הסעד שביקשה השחקנית, "לשחררה ללא תמורה", מבוסס על משטר שאינו קיים עוד. השחקנית אינה חייבת דבר, וזכאותה לעבור אינה תלויה בתשלום כלשהו מצדה. מנגד, אף עתירת המשיבה לחייב את השחקנית בתשלום דינה להידחות, באשר החבות, ככל שקיימת, מוטלת על הקבוצה הקולטת בלבד, לכשתימצא כזו.

37. אשר לסמכותי: סעיף 37 לתקנון המעמד מקנה למוסד סמכות לדון ולהכריע בסכסוכים שעניינם פיצוי בגין קידום ואימון לפי פרק 4.

אכן, לפי סעיף 39(1) לתקנון המעמד, פתיחת ההליך נעשית ביוזמת הקבוצה המעבירה, ואילו כאן פנתה השחקנית. ואולם ההליך נפתח על ידי המחלקה המשפטית של ההתאחדות, שני הצדדים הגישו כתבי טענות ופרשו את מלוא טענותיהם לגופה של המחלוקת, המשיבה עצמה נקבה בסכום הפיצוי שלטענתה מגיע לה, ואיש מהם לא העלה טענה בעניין זה.

בנסיבות אלו, נדמה כי הסתירה בין הוראות תקנון המעמד הינה בגדר לאקונה בלבד, ועצם פתיחת ההליך על ידי המחלקה המשפטית של ההתאחדות מעידה על כך.

בנסיבות אלה, ומשעה שהמחלוקת היא בליבת סעיף 37, אין בפגם זה כדי לשלול את סמכותי להכריע בה.

38. **טענת הסף – תוקפה של האופציה:** אין בידי לקבל את טענת המשיבה כי ההסכם הוארך כדין לעונת 2026/27, וזאת משלושה טעמים מצטברים.

39. ראשית, לשון הסעיף. סעיף 5(ב) להסכם קובע כי "בתום תקופת ההסכם רשאי המועדון להאריך בעונה נוספת". הסעיף אינו קוצב מועד למימוש הזכות, לא קובע צורה למימושה ואינו קובע מה דינה של הודעה מאוחרת. פרשנות שלפיה ניתן לממש את האופציה בכל עת שלאחר תום ההסכם משמעה שהשחקנית נותרת כבולה לצמיתות, כשגורלה תלוי על בלימה, מבלי שתדע אם היא חופשיה לחפש לעצמה קבוצה.

40. פרשנות כזו אינה מתקבלת על הדעת. הפרשנות המתחייבת היא כי הזכות ניתנת למימוש עד לתום תקופת ההסכם – קרי, עד ליום 31/5/2026 – ולא לאחריו, וזאת לצורך מימוש האופציה לתקופה שלאחר ההסכם, קרי – מיום 1/6/2026 ואילך. ובקצרה: תקופת ההסכם המוארכת תהיה מתום ההסכם הקיים, אך את עצם מימוש האופציה יש לקיים בתקופת ההסכם.

הדברים מקבלים משנה תוקף מן הכלל שלפיו במקרה בו ישנן 2 פרשנויות אפשריות להוראות הסכם, יש לבחור בפירוש שהינו כנגד מנסחו. ההסכם נוסח והוחתם על ידי המשיבה, והשחקנית – שהייתה אז כבת 15 שנים ועשרה חודשים – חתמה על גבי טופס שנערך על ידה.

41. שנית, המועד בפועל. ההודעה נשלחה ביום 7/6/2026, שבעה ימים לאחר פקיעת ההסכם, ונשאה תאריך 9/6/2026 – תשעה ימים לאחר הפקיעה. בין כך ובין כך, המימוש נעשה לאחר תום התקופה הקצובה.

42. שלישית, ההודעה עצמה מותנית. בסעיף 5 למסמך המימוש נכתב כי "הארכה זו כפופה לאישור הרשות לבקרת תקציבים של ההתאחדות לכדורגל". לא הובאה בפניי כל ראיה כי אישור כאמור נתבקש כלל. הודעה שהמשיבה עצמה התנתה אותה בתנאי שלא הוכח כי התקיים, אינה יכולה להקים הסכם מחייב.

43. **המסקנה:** האופציה לא מומשה כדין, ותוקפו של ההסכם פקע ביום 31/5/2026. משכך, השחקנית הבגירה רשאית לעבור לקבוצה אחרת לפי סעיף 19(א) לתקנון – "בתום התקופה הקצובה של הסכם שחקנית בגירה" – ובמקביל כמה למשיבה זכאות עקרונית לפיצוי בגין קידום ואימון לפי סעיף 22(ב) לתקנון, מאותה עילה עצמה.

44. **הסייגים שבסעיף 23 לתקנון המעמד:** בחנתי אם מתקיים אילו מן הסייגים לזכאות. השחקנית הייתה רשומה בשורות המשיבה ארבע עונות רצופות, ולכן אין תחולה לסעיף 23(ג). היא בת 18, ולכן אין תחולה לסעיפים 23(א) ו-23(ב).

בשולי הדברים אעיר על סתירה נוספת בין התקנונים, שאין בה כדי להשפיע על ענייננו: תקנון הרישום קובע כי שחקנית שפעלה לפי סעיף 11 לחוק הספורט תוכל לעבור "ללא תשלום פיצוי על ידה או על ידי הקבוצה הקולטת", ואילו סעיף 22(ד) לתקנון המעמד קובע במפורש כי מעבר בהתאם להוראות חוק

הספורט הוא אחת העילות המקימות זכאות לפיצוי. השחקנית שלפניי לא פעלה במסלול זה, ואיני נדרש להכריע בסתירה – אך מן הראוי שתובא לתשומת לב הגורמים המוסמכים.

אשר לסעיף 23(ה), שלפיו אין זכאות אם השחקנית הבגירה השתתפה בפחות מ-20% מסך דקות הקבוצה המעבירה בשתי העונות הרצופות שקדמו למעבר – מרישומי ההתאחדות עולה כי בשתי עונות אלה שותפה השחקנית ב-32 משחקי ליגה וגביע המדינה, בהיקפי דקות משמעותיים. נדמה כי הסייג אינו מתקיים, וטענה כאמור אף לא הועלתה על ידי מי מהצדדים.

45. **הטענה ל-8,000 ₪ לעונה:** לטענת המשיבה כי "התקנון החדש" קובע דמי השבחה בסך 8,000 ₪ לכל שנת פעילות מלאה – לא מצאתי כל בסיס.

אף אחד מן התקנונים אינו קובע סכום כזה, לא בסעיף כלשהו ולא בתוספת הראשונה, והמשיבה אף אינה מפנה לסעיף ספציפי בתקנון כלשהו. הסכום המרבי לעונת אימון מלאה בכל אחת ממדרגות הגיל שבתוספת הוא 6,000 ₪, והוא חל על עונות אימון בגילאי 18 עד 28 בלבד.

46. **סעיף 9(א) להסכם והתוספת החוזית בסך 10,000 ₪:** אף דרישה זו דינה להידחות. סעיף 38(4) לתקנון המעמד אוסר עליי במפורש לנקוט "אופן חישוב אחר" או לסטות מן הסכומים שבתוספת הראשונה; הוראה חוזית אינה יכולה להוסיף על הנוסחה המהווה הוראה תקנונית מפורשת.

47. ישנן 2 פרשנויות אפשריות למהותו של סעיף זה: האחת, הינה כי מדובר ב"סעיף שחרור" במהלך תוקפו של הסכם תקף, קרי: קביעת מנגנון לקביעת פיצוי במקרה בו השחקנית תבקש לעבור קבוצה טרם תום ההסכם – כאשר בהתאם להחלטתי זו, נקבע כי ההסכם הסתיים והאופציה לא מומשה.

השנייה, הינה כי מדובר בהסכמה אשר התבססה על המשטר הקודם הקבוע בתקנון הרישום, כאשר המשטר הנוכחי אינו מאפשר קיומה של הוראה שכזו, וקובע מנגנון פיצוי קבוע ומוגדר מראש.

לשתי הפרשנויות, תוצאה אחת, והיא כי אין בהוראה הסכמית זו בין הצדדים, בכדי להשפיע על סכום הפסיקה שתיקבע בהחלטת המוסד למעמד השחקנית, וזאת מבלי לנקוט עמדה בנוגע לזכותה של הקבוצה לתבוע סכומים אלו במסגרת המוסד לבוררות של ההתאחדות לכדורגל – הכרעה שאינני מוסמך להכריע בה בכובעי כפוסק במוסד למעמד השחקן/ית.

חישוב הפיצוי

48. משנקבע כי קמה זכאות עקרונית, נותר לחשב את סכום הפיצוי לפי סעיפים 29 עד 31 לתקנון המעמד והתוספת הראשונה לו. החישוב נעשה לפי שלושה נתונים בלבד לכל עונת אימון: האם מדובר בעונת אימון מלאה; מדרגת גילה של השחקנית באותה עונה; ואחוז השתתפותה במשחקים באותה עונה.

49. **עונות אימון:** לפי סעיף 29 לתקנון המעמד, עונת אימון היא כל עונת משחקים החל מהעונה בה מלאו לשחקנית 12 שנים. לפי סעיף 30, עונה תיחשב מלאה אם השחקנית שיחקה בשורות הקבוצה למעלה מ-5 חודשים באותה עונה.

השחקנית הייתה רשומה בשורות המשיבה ושיחקה בהן לאורך כל ארבע העונות 2022/23 עד 2025/26, לרבות בעונת 2024/25 שבמהלכה נפצעה ושוקמה במסגרת המועדון. ארבע העונות הן, אפוא, עונות אימון מלאות.

50. **מדרגות הגיל:** השחקנית ילידת 11/5/2008. בפתח עונת 2022/23 הייתה בת 14, בפתח עונת 2023/24 – בת 15, בפתח עונת 2024/25 – בת 16 ובפתח עונת 2025/26 – בת 17. משכך, עונת 2022/23 נופלת למדרגת הגיל 12 עד 15 שבתוספת, ושלוש העונות שלאחריה למדרגת הגיל 15 עד 17.

51. **אחוז ההשתתפות:** לפי התוספת הראשונה לתקנון המעמד, "השתתפות במשחקים" היא השתתפות במשחקי ליגה וגביע המדינה בלבד – ללא משחקי ידידות וללא גביע אתנה – לכל פרק זמן, לפי רישומי ההתאחדות; ההתייחסות היא לאחוז המשחקים ולא לאחוז הדקות; והחישוב נעשה לפי הקבוצה הראשית או המשנית של השחקנית, לפי הגבוה מביניהן ולא במצטבר.

מן ההגדרה עולה כי ארבעת משחקי גביע אתנה שבהם שותפה השחקנית בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2024 אינם נמנים, וכך גם משחקי גביע הטוטו וגביע הנערות ע"ש צבי וילינגר ז"ל, שאינם משחקי ליגה או גביע המדינה.

52. להלן ממצאיי לגבי כל אחת מארבע עונות האימון, על יסוד רישומי ההתאחדות:

א. **עונת 2022/23 (גיל 14; מדרגה 12 עד 15):** השחקנית שיחקה בקבוצות הנערות של המשיבה, ב-2 קבוצות במקביל, מעל ל-40 משחקי ליגה, גביע המדינה ופליאוף, ואף הבקיעה בהם 105 שערים בליגה ושער אחד בגביע המדינה. אני קובע כי השתתפותה עלתה על 50%, ומכאן סכום בסיס של 3,000 ₪;

ב. **עונת 2023/24 (גיל 15; מדרגה 15 עד 17):** השחקנית שיחקה בקבוצות הנערות של המשיבה 28 משחקי ליגה וגביע מדינה (ב-2 קבוצות שונות), והבקיעה בהם 56 שערים בליגה ו-8 שערים בגביע המדינה, וזאת מתוך 26 משחקי ליגה וגביע המדינה של הקבוצה בעונה זו. אף כאן אני קובע כי השתתפותה עלתה על 50%, ומכאן סכום בסיס של 5,000 ₪;

ג. **עונת 2024/25 (גיל 16; מדרגה 15 עד 17):** זו העונה שבה שולבה השחקנית לראשונה בקבוצה הבוגרת. מרישומי ההתאחדות עולה כי בין 12/9/2024 לבין 23/1/2025 שותפה ב-13 משחקי ליגה העל לנשים ובמשחק אחד בגביע המדינה. באותה העונה, שיחקה הקבוצה 33 משחקי ליגה וגביע המדינה יחדיו.

בהתאם אני קובע לגבי עונה זו כי השחקנית שיחקה בין 20%-50% ממשחקי הקבוצה, ומכאן סכום בסיס לעונה זו הינו בסך של 2,500 ₪;

ד. **עונת 2025/26 (גיל 17; מדרגה 15 עד 17):** השחקנית שבה לשחק ביום 4/12/2025 ושותפה מאותו מועד ב-19 משחקי ליגה העל לנשים וב-4 משחקי גביע המדינה בשורות הקבוצה הבוגרת – סה"כ 23 משחקים, מתוך 36 משחקי ליגה וגביע המדינה בעונה זו. אני קובע כי השתתפותה עלתה על 50%, ומכאן סכום בסיס של 5,000 ₪.

אעיר כי נטל הבאת הראיות לעניין החישוב מוטל, לפי סעיף 39(3) לתקנון המעמד, על הצד הטוען. המשיבה, שהיא הזכאית לפיצוי, לא הניחה בפניי כל תחשיב ולא כל נתון רישומי, ואף לא טענה טענה כלשהי לעניין אחוזי ההשתתפות. הנתונים שלעיל נלקטו מרישומי ההתאחדות עצמם.

53. **סכום הבסיס המצטבר:** 3,000 ₪ בגין עונת 2022/23, בתוספת 5,000 ₪ בגין עונות 2023/24 ו-2025/26, וכן 2,500 ₪ בגין עונת 2024/25 – ובסך הכול 15,500 ₪.

54. אציין כי סעיף 2 לתוספת הראשונה, הקובע שינוי בסכום הבסיס לפי מעמדה של הקבוצה הקולטת (100%, 50% או 25%), חל אך ורק "אם במועד המעבר גילה של השחקנית מעל 24 שנים". השחקנית בת 18, ומשכך אין תחולה למנגנון זה, וסכום הבסיס עומד במלואו – ללא תלות בזהות הקבוצה הקולטת ובליגה שבה היא משחקת.

בהקשר זה אעיר על סתירה נוספת: תקנון הרישום נשים קובע אף הוא מדרגות פיצוי לפי ליגת הקבוצה הקולטת – 50% בליגה השנייה ו-20% בליגה השלישית – ואולם הוא אינו מתנה אותן בגיל השחקנית, בעוד שהתוספת הראשונה לתקנון מתנה את מנגנון המדרגות בגיל מעל 24 שנים.

יישום ההוראה הישנה היה מחייב בירור זהות הקבוצה הקולטת; יישום ההוראה החדשה מיתר אותה. אף סתירה זו מוכרעת לפי סעיף 3(ב) לתקנון לטובת התוספת הראשונה, ומכאן שאיני נדרש לזהות הקבוצה הקולטת.

55. **תוספת בגין נבחרות:** סעיף 3 לתוספת הראשונה קובע שלוש חלופות תוספת, שאינן מצטברות אלא חלופיות, ותחול הגבוהה מביניהן. לפי רישומי ההתאחדות, לשחקנית 15 הופעות בנבחרות ישראל – 3 בנבחרת עד גיל 19, 7 בנבחרת עד גיל 17 ו-5 בנבחרת עד גיל 16 – ואין לה הופעות בנבחרת הבוגרת.

משאין לשחקנית הופעות בנבחרת הבוגרת, אין תחולה לשתי החלופות הראשונות, המותנות ב-10 ו-14 משחקים רשמיים של נבחרת ישראל הבוגרת. אשר לחלופה השלישית – "השחקנית השתתפה בשנתיים שקדמו למעבר בלפחות 4 משחקים רשמיים של נבחרות ישראל הצעירות" – מרישומי ההתאחדות עולה

כי בשנתיים שקדמו למעבר השתתפה השחקנית בחמישה משחקים רשמיים של נבחרות ישראל הצעירות: שני משחקי נבחרת עד גיל 17 (2/11/2024 ו-5/11/2024) ושלושה משחקי נבחרת עד גיל 19 (9/4/2026, 15/4/2026 ו-12/4/2026). התנאי מתקיים, ומכאן תוספת של 10% לסכום הבסיס.

56. **סיכום התחשיב:** 15,500 ₪ בתוספת 10% – סך של 17,050 ₪.
57. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי במועד המעבר נמנית השחקנית על סגל האקדמיה לכדורגל המנוהלת על ידי ההתאחדות, ומשכך אין תחולה לתוספת של 10,000 ₪ שבסעיף 31(ב) לתקנון המעמד.
58. כן אציין כי לפי התוספת הראשונה מתעדכנים הסכומים ב-1 ביוני של כל שנה בהתאם לשינוי המדד, וההתאחדות מפרסמת הודעה על הסכומים המעודכנים. לא הובאה בפניי הודעת עדכון כאמור, ועל כן חישובתי לפי הסכומים הנקובים בתוספת כלשונם.
59. אשר לסמכות ההפחתה שבסעיף 38(4) סיפא – זו נתונה במקרה של "פניית הקבוצה הקולטת", ובנסיבות חריגות ביותר ויוצאות דופן. משאין בפניי קבוצה קולטת ולא הוגשה פנייה כאמור, אין מקום לשקול הפחתה, וממילא לא הונחה בפניי תשתית לנסיבות חריגות כאלה, גם לא על ידי השחקנית – כך שאף אם הייתי מכריע כי גם כאן מדובר בלאקונה, וגם השחקנית רשאית לבקש הפחתה כאמור, לא היה בידי לפסוק הפחתה כלשהי.
60. **הוצאות לדוגמה:** דין דרישת המשיבה לחיוב השחקנית בהוצאות לדוגמה לפי סעיף 39(6) לתקנון המעמד להידחות. פנייתה של השחקנית לא נעשתה בחוסר תום לב ולא בהיעדר מחלוקת כנה: היא נעשתה לאחר שהמשיבה שלחה הודעת מימוש אופציה שנמצאה פגומה, והמחלוקת בדבר תוקפה הייתה כנה. אוסיף כי גם המשיבה עצמה השתיתה את דרישתה על סכום תקנוני שאין לו בסיס.

סוף דבר

61. הנני קובע כי האופציה שבסעיף 5(ב) להסכם לא מומשה כדין, וכי תוקפו של ההסכם שבין הצדדים פקע ביום 31/5/2026. השחקנית רשאית לעבור ולהירשם בכל קבוצה שתחפוץ, בכפוף למועדי הרישום ולהוראות התקנונים.
62. הנני קובע כי סכום הפיצוי בגין קידומה ואימונה של השחקנית, המחושב לפי פרק 4 לתקנון ולפי התוספת הראשונה, יעמוד על סך 17,050 (שבעה עשר אלף וחמישים) ₪.
63. בהתאם לסעיף 25 לתקנון, החבות בתשלום הפיצוי חלה על הקבוצה הקולטת בלבד – ולא על השחקנית. משלא הוצגה בפניי קבוצה קולטת, ישולם הסכום למשיבה על ידי הקבוצה שתקלוט את השחקנית בשורותיה, בתוך 30 (שלושים) ימים ממועד רישומה של השחקנית בשורותיה.
64. למען הסר ספק, ובהתאם לסעיפים 20(ב) ו-27 לתקנון, תשלום הפיצוי אינו מהווה תנאי למעברה של השחקנית ולרישומה בקבוצה אחרת.
65. הוצאות המוסד בגין הליך זה, בסך של 2,000 ₪ בתוספת מע"מ, ישולמו על ידי הצדדים בחלקים שווים. ככל ששולם חלקו של צד על ידי צד אחר, בין אם מרצונו ובין אם בהתאם להוראת המוסד, ישיב אותו הצד את הסכום ששולם לצד השני, בתוך 7 ימים ממועד החלטה זו.
- ככל ותשלום חלקה של הקבוצה המעבירה שולם על ידי השחקנית ו/או קבוצה קולטת כלשהי, תהא רשאית הקבוצה הקולטת לקזז את התשלום במלואו, מסכום הפיצוי שנפסק בהחלטתי זו.
66. אין צו להוצאות בין הצדדים.

ניתן ביום 24/8/2026 בהיעדר הצדדים.

עו"ד שגיא חן, פוסק